

một mình không thể

Thơ: KT Thấy Trang

Nhạc: Thông Vi Vu

Con chỉ là giọt nước, Giữa lòng biển cả mênh mông.
Con chỉ là hạt nắng, Phiêu bạt miền trời xa xôi.
Một mình sao có thể, Tươi mát cho ruộng đồng?
Một mình sao có thể, Chiều sáng muộn nẻo đời?
Con chỉ là dấu trắng, nhẹ đầu câu hát ngân nga.
Con chỉ là cánh én, Nhìn trời cao vút thênh thang.
Một mình con không thể, Dệt nên bài tình ca.
Một mình con không thể, Làm nên cả mùa xuân.
DK: Một mình con không thể, Sống đơn độc hôm nay.
Giữa vòng người già đối, Giữa cuộc sống cuốn quay.
Một mình con không thể, Sống cô quạnh bơ vơ.
Không một người nâng đỡ, Không một Đấng chờ che.